

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 11.4.2008
KOM(2008) 181 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

**Årsberetning fra Europa-Kommissionen
om stabilitetsinstrumentet i 2007 – resumé**

{SEK(2008) 446}

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

Årsberetning fra Europa-Kommissionen om stabilitetsinstrumentet i 2007 – resumé

INDLEDNING

Denne rapport fremlægges for Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1717/2006 af 15. november 2006 om oprettelse af et stabilitetsinstrument, i medfør af hvilken:

"Kommissionen undersøger, hvilke fremskridt der er gjort med gennemførelsen af de i henhold til denne forordning truffede foranstaltninger, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en årsrapport om gennemførelsen af bistanden. Rapporten fremsendes også til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Rapporten skal indeholde oplysninger for det foregående år om de finansierede foranstaltninger, overvågnings- og evalueringresultaterne og gennemførelsen af budgetforpligtelser og betalinger efter land, region og samarbejdssektor".

Rapporten fremlægges også som supplement til de oplysninger, der allerede er fremlagt i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 6, stk. 6, i ovennævnte forordning, i medfør af hvilken:

"Så tidligt som muligt efter vedtagelsen af ekstraordinære bistandsforanstaltninger og under alle omstændigheder inden for syv måneder efter vedtagelsen, rapporterer Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet og fremlægger en oversigt over den eksisterende og planlagte EF-indsats og oplyser bl.a. om størrelsen af bidrag fra andre EF-finansieringsinstrumenter, situationen med hensyn til eksisterende lande- og flerlandestrategidokumenter samt Fællesskabets rolle i den bredere internationale og multilaterale indsats. Af rapporten skal det også fremgå, hvorvidt og i bekræftende fald hvor længe Kommissionen agter at fortsætte den ekstraordinære bistandsforanstaltning".

Nuværende praksis, som Kommissionen har etableret i løbet af 2007, er systematisk at informere Europa-Parlamentet og Rådet om ekstraordinære bistandsforanstaltninger, der vil blive indledt under stabilitetsinstrumentet som led i EU's beredskabsplaner. Som følge af behovet for at holde rapporteringen for hvert enkelt program overskuelig foreslås det at anvende denne og kommende årsrapporter til en global gennemførelsesajourføring om alle tidligere beskrevne igangværende foranstaltninger, herunder også emner, hvor der inden gennemførelsen ikke kunne sendes oplysninger opstrøms.

I. BAGGRUNDEN FOR STABILITETSINSTRUMENTET

I en årrække har EU's eksterne instrumenter udgjort **Kommissionens bidrag til Unionens almene beredskabsplaner**, hvad enten der er tale om naturkatastrofer eller politiske kriser i tredjelande – i sidstnævnte tilfælde ofte parallelt med fælles EU-aktioner under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) eller den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik (ESFP). Mellem 2000 og 2006 blev denne rolle især udøvet af **EU's hurtige reaktionsmekanisme** (HRM) for så vidt angår ikke-humanitære beredskabsplaner. Trods beskedne finansielle midler (omkring 30 mio. EUR årligt) og stærkt begrænset programvarighed (højst 6 måneder) har HRM-finansierede projekter spillet en vigtig rolle i et

antal af EU's beredskabsaktioner, og har i mange tilfælde været afgørende for iværksættelsen af programmer under de geografiske instrumenter eller synergi med FUSP/ESFP-aktioner. HRM blev f.eks. med held anvendt efter krisen i Afghanistan, som reaktion på tsunamien og i forbindelse med Aceh-fredsprocessen, EU-grænsebistandsmissionen i Republikken Moldova og Ukraine, samt som reaktion på en række andre kriser i Afrika, Latinamerika, Vestbalkan og Mellemøsten.

Indførelsen af **stabilitetsinstrumentet** (IfS) i 2007 medførte en væsentlig forbedring af Kommissionens krisehåndteringskapacitet, da dette nye instrument hovedsagelig er helliget krisehåndtering (mere end 1,5 mia. EUR ud af i alt knap 2 mia. EUR over syv år)¹. Sammenlignet med HRM udgør krisehåndteringsdelen af stabilitetsinstrumentet en væsentligt øget finansiel ramme (93 mio. EUR i 2007, og gennemsnitlig 230 mio. EUR årlig til krisehåndtering i perioden 2007-2013) og en længere varighed af programmerne (18 måneder, med mulighed for forlængelse under visse forhold). I rapportens sektion II og det bilagte arbejdsdokument beskrives de foranstaltninger, der er vedtaget i medfør af artikel 3 i IfS-forordningen, nemlig 'bistand i tilfælde af eksisterende eller begyndende krisesituationer'. Krisehåndteringsdelen af stabilitetsinstrumentet er direkte underlagt direktorat A i EU-Kommissionens Generaldirektorat for Eksterne Forbindelser (GD RELEX), der i stigende grad involverer Kommissionens delegationer i tredjelande i gennemførelsesfasen.

Stabilitetsinstrumentet omfatter også en mere langfristet del, der yder '**bistand inden for rammerne af stabile samarbejdsbetingelser**'. Stabilitetsinstrumentet omfatter også følgende programmerbare foranstaltninger:

- 1. Foranstaltninger vedrørende langsigtede tværnationale sikkerhedsmæssige trusler i medfør af artikel 4, punkt 1 og 2, i IfS-forordningen.** I strategidokumentet om stabilitetsinstrumentet 2007-2013 har Kommissionen fastlagt prioriteterne for langsigtede aktioner i medfør af artikel 4, punkt 1 og 2. Primært støtte til internationale bestræbelser mod en begrænsning af spredningen af masseødelæggelsesvåben gennem aktioner med fokus på en forbedret og effektiv kontrol med kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare materialer og agenser, kontrol med varer med dobbeltanvendelsesformål samt støtte til omskoling og fredelig beskæftigelse af videnskabsmænd og ingeniører, der tidligere har været beskæftiget på våbenrelaterede områder (53 mio. EUR i 2007-08). Sekundært støtte til globale og tværnationale bestræbelser til imødegåelse af trusler i forbindelse med ulovlig handel med mennesker, terrorisme og organiseret kriminalitet (19 mio. EUR i 2007-08). Den langfristede del af stabilitetsinstrumentet medfører ophævelse af visse tidligere eksisterende budgetposter (f.eks. i forbindelse med narkotika).

To yderligere prioriteter i medfør af artikel 4, punkt 1, er trusler mod vigtig infrastruktur og trusler mod folkesundheden med en mulig grænseoverskridende dimension. De sidstnævnte områder er nye, og udarbejdelsen af specifikke programmer vil kræve intensiv planlægning. Kommissionen agter at vende tilbage til behandlingen af disse to områder i senere vejledende programmer.

Strategien for årene 2007-2011 og det vejledende program for årene 2007-2008 under artikel 4 i stabilitetsinstrumentet blev enstemmigt vedtaget af

¹ Den samlede finansielle ramme for stabilitetsinstrumentet for perioden 2007-2013 udgør 2 062 000 000 EUR. I henhold til forordningens bestemmelser skal højst hhv. 7%, 15% og 5% afsættes til foranstaltninger i medfør af artikel 4, punkt 1), 2) og 3). Hermed er der mindst 73% eller 1 505 260 000 EUR af finansieringsrammen til rådighed for foranstaltninger i medfør af artikel 3 eller 'krisehåndtering'.

stabilitetsinstrumentsudvalget og godkendt af Europa-Parlamentet og blev dermed vedtaget i august 2007. Denne del programmeres af GD RELEX, men administreres under direkte ansvar fra EuropeAid – Samarbejdskontoret (GD AIDCO). Den beskrives i afsnit IV i denne rapport.

2. Foranstaltninger vedrørende **‘kapacitetsopbygning i perioden før og efter en krise’ i medfør af artikel 4, punkt 3, i IFS-forordningen**, herefter ‘kriseberedskab’. For perioden 2007-2008, er der afsat 15 mio. EUR til denne del, hvoraf 7 mio. EUR i 2007. Denne del, der også administreres centralt af GD RELEX/A, beskrives i afsnit III i denne rapport.

II. KRISEBISTAND UNDER STABILITETSINSTRUMENTET (ARTIKEL 3, BUDGETPOST 19.06.01)

II.1. Stabilitetsinstrumentet som del af EU’s generelle krisehåndteringsværktøjer

For at EU i højere grad kan spille en rolle som aktør i udenrigs- og sikkerhedspolitikken må EU råde over en reel **kapacitet til at imødegå krisesituationer i tredjelande**, så man kan hjælpe disse lande tilbage mod en bæredygtig udvikling. Styrkelsen af EU's muligheder for at imødegå verdens krisesituationer skal ske dels gennem en forbedring af de forskellige instrumenter, som EU råder over (civile og militære krisestyringsinstrumenter, diplomatiet samt udviklingshjælp eller handelspolitik), samt ved at sikre, at disse instrumenter kan **fungere korrekt sammen**. Stabilitetsinstrumentet udgør en vigtig tilføjelse til Fællesskabets krisehåndteringsinstrumenter, der også omfatter humanitær hjælp², civilbeskyttelse (via MIC)³, eller andre eksterne finansielle instrumenter, når de hasteindsættes som reaktion på en krisesituation⁴. Disse fællesskabsinstrumenter udgør, sammen med fælles FUSP/ESFP-aktioner, de vigtigste elementer i EU's krisehåndteringsevne.

Selv inden ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten er en **komplementær og tæt koordineret anvendelse af Fællesskabs- og ESFP-instrumenter som reaktion på politiske kriser i tredjelande reglen**. Ud over den i henhold til traktaten bestående forpligtelse til at sikre en sammenhæng i eksterne aktioner, forventer både borgerne i Europa og resten af verden, at EU generelt skal være i stand til at tage sådanne udfordringer op på en tilfredsstillende måde. Der findes ikke noget bedre eksempel på dette end krisehåndteringsdelen af stabilitetsinstrumentet: samtidig med, at den stadig er et førstesøjleinstrument, hvor

² Den 18. december 2007 underskrev formændene for Europa-Kommissionen, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd på vegne af de 27 EU-medlemsstater en "europæisk konsensus om humanitær bistand", der skitserer rammerne for en fælles vision og de praktiske metoder til effektivt at kunne nå frem til millioner af personer overalt i verden, der har behov for grundlæggende livsreddende bistand. Kommissionen er aktuelt i færd med at udarbejde en femårs handlingsplan til praktisk gennemførelse af de vedtagne principper på EU-plan gennem denne konsensus. Vedtagelse og følgende gennemførelse af handlingsplanen vil yderligere konsolidere og udbygge EU's beredskab overfor humanitære kriser.

³ EU's civilbeskyttelsesmekanisme, der kan indsættes overalt i verden ved hjælp af mekanismens monitorerings- og informationscenter (MIC), blev yderligere styrket i 2007, bl.a. for at give Kommissionen mulighed for at lette og i visse tilfælde samfinansiere (op til 50%) transport af civilbeskyttelsesassistance til et katastroferamt land.

⁴ Der er også indledt bestræbelser på en yderligere **forbedring af Kommissionens evne til krisehåndtering**. Som opfølgning på tidligere henstillinger i Barnier-rapporten foregår der i øjeblikket en styrkelse af Kommissionens netværk af mere end 130 delegationer i tredjelande, især hvad angår koordinering og forenkling af krisehåndtering, med henblik på en gradvis etablering af et antal regionale centre med omfattende ekspertise i krisehåndtering. Herudover videreføres de igangværende bestræbelser på en yderligere styrkelse af koordineringen af nødhjælp mellem humanitær hjælp, civilbeskyttelse og andre krisereaktioner, både centralt i Bruxelles og lokalt i de berørte lande.

beslutningerne træffes af Kommissionen, har den anvendte praksis med tæt politisk koordinering med EU-medlemsstaterne (især i Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité, men også i de geografiske arbejdsgrupper) har gjort den til et politisk aktivt EU-instrument.

II.2. Hvordan fungerer krisehåndteringsprogrammerne under stabilitetsinstrumentet

Det giver sig selv, at krisehåndteringsprogrammerne under stabilitetsinstrumentet ikke kan tilrettelægges forud. De udvikles som *reaktion* på **eksisterende eller begyndende krisesituationer**, når der ikke tilstrækkeligt hurtigt kan ydes støtte under andre EU-finansinstrumenter. Stabilitetsinstrumentet kan typisk mobiliseres i tilfælde af en ny større politisk krise eller naturkatastrofe, hvor der opstår en midlertidig mulighed til at forhindre en krise eller en lejlighed til at gøre fremskridt i løsningen af en konflikt, eller der er behov for at skabe sikre betingelser for ydelse af EU-assistance. Når IfS-foranstaltninger anvendes som svar på politiske kriser, er de i en række tilfælde blevet udarbejdet og iværksat parallelt med parallelt med FUSP/ESFP-aktioner.

Mobilisering af stabilitetsinstrumentet som reaktion på en given krisesituation kan **ikke ske pr. automatik**. Fra sag til sag bedømmes det, om en "eksisterende eller begyndende krisesituation" i et tredjeland berettiger til at anvende dette instrument eller ej. Der findes eksempler på langvarige kriser, hvis permanente status principielt ikke vil berettige til, at der finansieres nye initiativer under stabilitetsinstrumentet, og hvor EU's geografiske instrumenter bedre passende. På samme måde findes der situationer, hvor perspektiverne for en begyndende krisesituation er tilstrækkelig til at berettige til anvendelse af dette instrument.

Hvor det er EU-Kommissionens Generaldirektorat for Eksterne Forbindelser (GD RELEX), der har ansvaret for at foreslå nye krisehåndteringsforanstaltninger under stabilitetsinstrumentet, og beslutninger om og iværksættelse af IfS-programmer udelukkende hører ind under Kommissionens ansvarsområdet, **udvikles ideer til nye IfS-programmer ofte fleksibelt gennem drøftelser med en række andre aktører** i EU (andre generaldirektorater og tjenestegrene i Kommissionen, delegationer, men også Rådet og enkelte EU-medlemsstater, Europa-Parlamentet...), eller i det bredere internationale samfund (myndigheder i modtagerlandene, FN-agenturer, bilaterale organer), eller med aktører fra civilsamfundet. Udkast til elementer i programmet identificeres ud fra en vurdering af behovene og af de vigtige aspekter, der skal behandles i forbindelse med den enkelte krisesituation. Nogle gange udarbejdes projekterne fra begyndelsen af Kommissionens personale, mens man i andre tilfælde modtager avancerede projektforslag fra Ngo'er eller internationale organisationer. Ud over den indledende sortering af forslagene for så vidt angår retlig og praktisk gennemførlighed er det normalt også påkrævet at gennemføre yderligere identificeringsarbejde og forhandlinger med de gennemførende partnere.

IfS-godkendelsesprocedurerne er tilrettelagt, så en **hurtig vedtagelse af programmerne** sikres, samtidig med, at der gives mulighed for den nødvendige opstrøms rådføring og koordinering. I modsætning til EU's humanitære interventioner, hvor der er tale om dage eller uger inden den praktiske iværksættelse er der for IfS-programmerne – fra den indledende behovsvurdering til finansiering af de første aktioner i felten – normalt tale om to til tre måneder. Dette er forståeligt: hvor de humanitære interventioner er upolitiske og giver mulighed for hurtig aktion, er IfS-aktioner meget politisk følsomme og kan ikke blot iværksættes uden foregående politisk rådføring inden for EU, med modtagerlandenes myndigheder samt andre internationale aktører.

II.3. IfS-kriسهåndteringsprogrammer vedtaget i løbet af 2007

Kriسهåndteringsdelen af stabilitetsinstrumentet udgør den største del af budgettet under budgetpost 19.06 (91 mio. EUR i 2007)⁵. Denne tildeling blev **næsten fuldstændig brugt i 2007**: der blev udnyttet **99%** af de maksimalt tilgængelige **forpligtelsesbevillinger**, og der blev udnyttet 68% af de maksimalt tilgængelige betalingsbevillinger⁶ (se nærmere i bilaget). Selv om fuld udnyttelse af de mulige budgettildelinger ikke er et primært formål med et instrument af denne type, viser den høje udnyttelsesgrad af forpligtelsesbevillinger, at der kunne have været brugt yderligere midler. Som følge heraf måtte vedtagelsen af en række allerede udviklede programmer udsættes til begyndelsen af 2008. Dette viser, at de planlagte forøgelse under denne budgetpost er berettigede.

De foranstaltninger, der blev vedtaget i løbet af 2007 **varierer både geografisk og tematisk**: i bilaget findes resuméer af projekterne og en tabeloversigt. Et antal af de i 2007 vedtagne projekter har allerede givet konkrete resultater.

Tematisk omfatter de støttede foranstaltninger et **bredt spektrum**, fokuseret på hver enkelt krise/efterkrisesituations behov: kortfristet rådgivning til udvikling og igangsætning af efterkrise-sikkerhedssystemreformer (Den Demokratiske Republik Congo, Guinea Bissau, Libanon), komplementære foranstaltninger i områder, hvor der pågår ESFP-missioner (f.eks. Den Demokratiske Republik Congo, Afghanistan, Chad), støtte til regionale fredsmmissioner (AU – AMISOM Somalia, Den Afrikanske Unions/FN's mægling i Darfur-området i Sudan), retsstatsnormer og overgangsdomstole (Afghanistan, Colombia, Haiti), støtte til overgangsadministration (ICO Kosovo), kriseløsning og –mægling (Uganda, Zimbabwe, Myanmar (Burma), syd-Thailand), efterkrisebehovsvurdering og rehabilitering (flygtningelejre i Libanon), støtte til fordrevne befolkninger (Libanon, Syrien) samt kriseressourcer (Kimberley-processen via en særlig facilitet).

Der blev ikke ydet finansiering til nogen større katastrofe programmer i løbet af 2007, men stabilitetsinstrumentet kunne i slutningen af 2007 og begyndelsen af 2008 støtte en række efterkatastrofebehovsvurderinger, som sandsynligvis i løbet af året vil udmønte sig i katastrofe programmer.

Geografisk gik den største del af midlerne (38,9 mio. EUR, omkring 43% af de samlede midler) til foranstaltninger i **Afrika** syd for Sahara, nemlig i **Chad, Darfur, Somalia, Den Demokratiske Republik Congo, Uganda, Guinea-Bissau og Zimbabwe** (se nærmere oplysninger i bilaget).

I **Mellemøsten** gik hen ved 19,7 mio. EUR eller 22 % af midlerne til programmer i **Libanon**, de **palæstinensiske områder**, samt til støtte for **irakiske flygtninge** i Syrien (se nærmere oplysninger i bilaget).

På **Vestbalkan** blev der ydet 10 mio. EUR til støtte for driften af den internationale civile mission (ICO) i **Kosovo** (se nærmere oplysninger i bilaget).

⁵ Den oprindelige budgettildeling til artikel 190601 udgjorde 100 mio. EUR, hvoraf 7 mio. EUR var forbeholdt "beredskabsplanlægning" (se nedenfor), hvormed der resterede 93 mio. EUR til kriسهåndtering. Forskellen mellem denne oprindelig mulige tildeling på 93 mio. EUR og den endelige tildeling på 91 mio. EUR forklares ved, at der ekstraordinært blev overført 2 mio. EUR til budgetpost 19.06.03 til langsigtede IfS-foranstaltninger. Dette skete, så Kommissionen, efter en afgørelse fra Domstolen, kunne vedtage en uforudset finansieringsbeslutning under den langsigtede del af IfS og derigennem fortsat støtte et igangværende grænseadministrationsprojekt i Filippinerne under en mere passende retlig basis end ALA-forordningen.

⁶ Forklaringen på denne lidt lavere end forventede udbetalingsrate er, at forskudsbetalinger for et større antal 2007-programmer først skete i begyndelsen af 2008 efter underskrivelse af kontrakterne.

I **Latinamerika og Karibien** blev der anvendt 9 mio. EUR (omkring 10% af midlerne) til programmer i **Colombia, Haiti og Bolivien** (se nærmere oplysninger i bilaget).

Endelig blev der i **Asien og Stillehavsområdet** stillet 5,9 mio. EUR, omkring 6% af de samlede midler, til rådighed for IfS-programmer i **Afghanistan, syd-Thailand og Myanmar (Burma)** (se nærmere oplysninger i bilaget).

Ud over de ovennævnte vedtagne programmer og støttede foranstaltninger blev der i løbet af 2007 også ydet støtte til en række **forberedende foranstaltninger** (f.eks. ekspertvurderingsmissioner) i forbindelse med relaterede programmer, der i løbet af 2008 sandsynligvis vil blive foreslået under stabilitetsinstrumentet (se nærmere oplysninger i bilaget).

EU-delegationerne i modtagerlandene sørger for en tæt og jævnlig **kontrol** med samtlige IfS-programmer. I mange tilfælde er delegationerne også direkte ansvarlige for gennemførelsen af nødhjælpsprogrammerne. Eftersom de første IfS-programmer kun har været i gang i nogle måneder, **er der ikke til dato foretaget nogen evalueringer**.

II.4. De første erfaringer fra 2007

Krisehåndteringsdelen af stabilitetsinstrumentet har i det første operative år været en succes. Til trods for ikke optimale ressourcer og strukturer lykkedes det fuldt ud at udnytte krisehåndteringsbudgettet i 2007 (se nærmere oplysninger i bilaget). De vedtagne programmer har bidraget til bestræbelserne på at imødegå kriser overalt i verden, og har nyttigt (og i visse tilfælde afgørende) suppleret andre EU-krisehåndteringsforanstaltninger.

Tematisk har adskillige af de støttede programmer kunnet drage udbytte af parallel politisk og konceptuel udvikling på EU-niveau og især aktuelle meddelelser/retningslinjer som f.eks. SSR, DDR, IBM-retningslinjer, følsomme stater osv.

Geografisk betragtes det som vigtigt, at kriser håndteres, hvor de opstår, uden bevidst at søge en balance mellem regioner. Der blev for eksempel i 2007 ikke ydet støtte til programmer i Østeuropa, selv om der tidligere blev ydet betydelig støtte til store programmer dér (EUBAM Moldova), og der sandsynligvis vil blive ydet støtte i 2008 (rets- og forfatningsreform i Kirgisistan). Der blev også anvendt forholdsvis mindre i Asien i 2007, men der er store programmer under udarbejdelse i 2008 for Bangladesh, Nepal etc.

III. KRISEBEREDSKABSDELEN AF STABILITETETSINSTRUMENTET (ARTIKEL 4, PUNKT 3, BUDGETPOST 19.06.01)

Ud over den ovenfor beskrevne og stadig voksende krisehåndteringsdel er stabilitetsinstrumentet også nyskabende ved indførelsen af en "**kriسهberedskabsdel**" (7 mio. EUR i 2007 og yderligere 8 mio. EUR i 2008). Under den nye fællesnævner "**fredsopbygningspartnerskab**" sigter dette initiativ mod at mobilisere og konsolidere civile erfaringer med fredsopbyggende aktiviteter. Initiativet vil hovedsagelig sætte fokus på direkte at styrke de relevante parters opstrøms kapaciteter til at hurtigt at imødegå en krisesituation, og retter sig især mod organisationer i civilsamfundet, men også internationale organisationer og relevante agenturer i EU-medlemsstaterne. Arbejdet under fredsopbygningspartnerskabet er også genstand for en udbyttegivende og løbende dialog med den relevante undergruppe under Europa-Parlamentets Udenrigsudvalg.

Det **første (2007) årlige handlingsprogram** under "**fredsopbygningspartnerskabet**" vil bl.a. (med omkring 7 mio. EUR) finansiere: kapacitetsopbygnings- og tidligvarslingsaktiviteter samt udveksling af bedste praksis for organisationer i civilsamfundet, tidligvarslings- og tidligopbygningsarbejde med UNDP og Den Afrikanske

Union samt forberedelse af civile stabiliseringsmissioner. Medlemsstaterne og Europa-Parlamentet har netop givet grønt lys for det andet (2008) årlige handlingsprogram med et budget på **8 mio. EUR**, der vil blive vedtaget den 31. marts.

IV. DEN LANGFRISTEDE DEL AF STABILITETSINSTRUMENTET (ARTIKEL 4, PUNKT 1 OG ARTIKEL 4, PUNKT 2, BUDGETPOST 19.06.02 OG 19.06.03)

Med udgangspunkt i strategidokumenterne og det vejledende program for 2007-2008 blev det årlige handlingsprogram for 2007 vedtaget i december 2007. Det årlige handlingsprogram sætter fokus på følgende aktioner:

19.06.02.01 - RISIKOBEGRÆNSNING OG BEREDSKAB I FORBINDELSE MED KEMISKE, BIOLOGISKE, RADIOLOGISKE OG NUKLEARE MATERIALER OG AGENSER

- (1) Støtte til Det Internationale Videnskabs- og Teknologicenter (ISTC) i Moskva og Videnskabs- og Teknologicentret i Kiev, Ukraine (STCU) - Beløb: 15 mio. EUR
- (2) Videnstyringssystem vedrørende illegal handel med kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare ("KBRN") våben - Beløb: 1 mio. EUR
- (3) Bekæmpelse af illegal handel med nukleare og radioaktive materialer i TSU-landene – Beløb: 5 mio. EUR
- (4) Bistand til eksportkontrol for varer med dobbeltanvendelsesformål - Beløb: 5 mio. EUR

19.06.03.01 – TVÆRNATIONALE AKTIONER I FORBINDELSE MED ORGANISERET KRIMINALITET, ILLEGAL HANDEL, BESKYTTELSE AF VIGTIG INFRASTRUKTUR, TRUSLER MOD FOLKESUNDHEDEN SAMT BEKÆMPELSEN AF TERRORISME

- (1) Ekspertstøttefacilitet - Beløb: 3,8 mio. EUR.
- (2) Bekæmpelse af illegal handel fra/til Afghanistan - Beløb: 5,2 mio. EUR i 2007.

Yderligere oplysninger om disse programmer og deres målsætninger findes i det bilagte arbejdsdokument. Programmerne vil gradvis blive iværksat i løbet af 2008. Det er derfor for tidligt at foretage en vurdering af deres effektivitet.

AIDCO er også for øjeblikket i færd med at udarbejde det årlige handlingsprogram for 2008.

IV.1. Personelminer og stabilitetsinstrumentet

For så vidt angår landminer bør det bemærkes, at **stabilitetsinstrumentet hverken retligt eller finansielt skal erstatte den ophævede tematiske budgetpost til bekæmpelse af personelminer**. Hovedfinansieringen af minebekæmpelse bør komme fra de geografiske og udviklingsmæssige instrumenter (DCI, IPA, ENPI samt Udviklingsfonden) eller det humanitære bistandsinstrument i tilfælde af konflikter.

For så vidt angår stabilitetsinstrumentet, **er der kun forudset støtte til minerelaterede aktiviteter under den kortfristede del** (artikel 3, stk. 2, litra h)) og dette kun med begrænsninger. Der er ikke muligheder for personelmineaktiviteter under den langsigtede del af stabilitetsinstrumentet (artikel 4 – "Bistand inden for rammerne af stabile samarbejdsbetingelser"). Denne artikel **dækker** dog imidlertid **våben og ammunition**. En status over situationen, som de relevante tjenestegrene i Kommissionen foretog vedrørende programmeringsmidler til personelmineaktiviteter efter ophævelsen af den tematiske budgetpost til bekæmpelse af personelminer, viser klart, at de til rådighed stående midler er reduceret med en tredjedel, hvilket svarer til den andel, der blev dækket af den horisontale budgetpost vedrørende personelminer i forhold til de geografiske og udviklingsmæssige

instrumenter (de resterende to tredjedele). Relex A er i færd med at styrke den interne koordinering i Kommissionen for at sikre, at problematikken omkring bekæmpelse af personelminer bliver givet tilstrækkelig opmærksomhed og dermed reelt får en passende plads i de nationale programmer.